

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU NĀEO GOSPODNJIN *Nedjelja, 23. kolovoz 2020.* [\[Multimedia\]](#)

Ispovijedati Isusa je Očeva milost

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Evandjelje ove nedjelje (usp. *Mt* 16, 13-20) stavlja nam pred oči trenutak kada Petar ispovijeda svoju vjeru u Isusa kao Mesiju i Sina Božjega. Tu je apostolovu ispovijed potaknuo sâm Isus koji je želio dovesti svoje učenike do toga da učine odlučujući korak u svom odnosu s njim. Naime, cijeli Isusov put s onima koji ga slijede, osobito s dvanaesticom, put je oblikovanja njihove vjere. Prije svega On pita: „Što govore ljudi, tko je Sin Čovječji?“ (r. 13).

Apostolima se sviđalo govoriti o ljudima, kao i svima nama. Volimo tračati. Govoriti o drugima stoga nije toliko zahtjevno, jer nam se sviđa, volimo također ogovarati druge. U ovom pak slučaju već se traži pogled vjere, a ne tračevi. Isus pita: „Što govore ljudi tko sam ja“. Čini se da se učenici natječu u iznošenju različitih mišljenja s kojima su se u velikoj mjeri i sami slagali. Ukratko, Isusa iz Nazareta smatralo se prorokom.

Drugim ih je pitanjem Isus dotaknuo u srce: „A vi, što vi kažete, tko sam ja?“ (r. 15). Čini se da primjećujemo kako je u tome trenutku nastao kratki tajac, jer svatko je od prisutnih bio pozvan uključiti se, otkrivajući razlog zašto slijedi Isusa; zato je određeno oklijevanje bilo više nego opravdano. I kad bih ja sada pitao vas: „Tko je za tebe Isus?“, malo biste oklijevali prije nego biste odgovorili. Neugodnosti ih je oslobodio Šimun koji je s oduševljenjem izjavio: „Ti si Krist, Sin Boga živoga“ (r. 16). Taj odgovor, tako potpun i oštrouman, koliko god bio velikodušan – Petar je bio velikodušan – nije mu došao sam od sebe, nego je bio plod posebne milosti Oca nebeskoga. Sâm Isus mu naime kaže: „Blago tebi, Šimune, sine Jonin, jer ti to ne objavi tijelo i krv – to jest naobrazba, ono što si učio –, ne to ti nisu oni objavili, nego Otac moj, koji je na nebesima, to ti je objavio“ (r. 17). Ispovijedati Isusa je Očeva milost. Reći da je Isus Sin Boga živoga, da je Otkupitelj, milost je za koju moramo moliti: „Oče, daj mi milost da ispovijedam Isusa“. Istodobno, Gospodin je prepoznao Šimunovo spremno uzvraćanje na milosno nadahnuće i stoga je svečanim tonom dodao: „Ti si Petar-Stijena i na toj stijeni sagradit ću Crkvu svoju i vrata paklena neće je

nadvladati“ (r. 18). Isus je tom tvrdnjom pomogao Šimunu shvatiti smisao novoga imena „Petar“, koje mu je dao. Vjera koju je netom bio očitovao, neuništiva je „stijena“ na kojoj Sin Božji želi graditi svoju Crkvu, to jest svoju zajednicu. A Crkva kroči naprijed uvijek na krilima Petrove vjere, one vjere koju Isus prepoznaje [u Petru] te ga postavlja za glavu Crkve.

Danas osjećamo kako Isus svakome od nas upućuje pitanje: „A vi, što vi kažete, tko sam ja?“ Svakome od nas. I svaki od nas mora dati ne teoretski odgovor, nego odgovor koji uključuje vjeru, to jest život, jer vjera je život! „Za mene ti si...“ – te izreći ispovijed Isusu. To je odgovor koji i od nas, kao i od prvih učenika, traži unutarne oslušivanje Očeva glasa i suglasje s onim što Crkva, okupljena oko Petra, i dalje naviješta. Moramo shvatiti tko je za nas Krist: je li On središte našega života, je li On smisao svakog našeg zalaganja u Crkvi i društvu. Tko je Isus Krist za mene? Tko je Isus Krist, za tebe, za tebe, za tebe... Odgovor je to koji nam valja davati svakoga dana.

Ali pazite: neophodno je i pohvalno što je pastoral naših zajednica otvoren za mnoga siromaštva i izvanredne situacije kojih ima posvuda. Milosrdna ljubav uvijek je učiteljica savršenosti, savršenstva vjere. Ali djela solidarnosti, djela ljubavi koja činimo ne smiju nas odvratiti od doticaja s Gospodinom Isusom. Kršćanska milosrdna ljubav nije puko čovjekoljublje, nego, s jedne je strane gledanje drugoga Isusovim očima, a s druge, gledanje Isusa u licu siromašnoga. To je put prave kršćanske ljubavi, s Isusom u središtem, uvijek. Neka nam Presveta Djevica Marija, koja je blažena jer je vjerovala, bude vodič i primjer na putu vjere u Krista i neka nam pomogne da budemo svjesni da povjerenje u njega daje puni smisao našoj milosrdnoj ljubavi i čitavom našem životu.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

jučer se slavio Međunarodni dan u spomen na žrtve nasilja počinjenoga zbog religije ili vjerovanja. Pomolimo se za ovu našu braću i sestre te molitvom i solidarnošću poduprimo i one – a ima ih mnogo – koji su i danas progonjeni zbog svoje vjere. Mnogo ih je!

Sutra, 24. kolovoza, obilježava se deseta godišnjica pokolja u San Fernandu, u Tamaulipasu u Meksiku u kojem su ubijena sedamdeset i dva migranta. Bili su to ljudi iz različitih zemalja koji su tražili bolji život. Izražavam solidarnost s obiteljima žrtava koji i dan-danas zazivaju pravdu i istinu o onome što se dogodilo. Gospodin će od nas tražiti da položimo račun za sve migrante koji su izgubili život na putovanjima nade. Oni su bili žrtve kulture odbacivanja.

Sutra se navršava i četiri godine od potresa koji je pogodio Središnju Italiju. Ponovno upućujem molitvu za obitelji i zajednice koje su pretrpjele najveće štete kako bi mogle ići dalje kroz život sa solidarnošću i nadom; i nadam se da će se obnova ubrzati kako bi se ljudi mogli mirno vratiti i

živjeti na tim prekrasnim teritorijima Apenina.

Želim, usto, ponovno izraziti blizinu stanovnicima Cabo Delgada, u sjevernom Mozambiku, koji pate zbog međunarodnog terorizma. Činim to u živom sjećanju na posjet toj dragoj zemlji u kojoj sam boravio prije otprilike godinu dana.

Od srca pozdravljam sve vas, Rimljane i hodočasnike, posebno mlade iz Župe Cernusco sul Naviglio – oni u žutom tamo – koji su krenuli biciklom iz Siene, a danas su stigli u Rim cestom Via Francigena. Sjajni ste! Pozdravljam također skupinu obitelji iz Carobbio degli Angelija iz talijanske pokrajine Bergamo koje su došle na hodočašće u Rim u spomen na žrtve koronavirusa. Ne zaboravimo, ne zaboravimo žrtve koronavirusa. Jutros sam čuo svjedočanstvo obitelji koja je istoga dana izgubila djeda i baku, a da se nije mogla s njima oprostiti. Tolika bol, tolike osobe koje su izgubile život, žrtve bolesti; i toliki dobrovoljci, liječnici, medicinske sestre i tehničari, časne sestre, svećenici, koji su također izgubili život. Sjetimo se obitelji koje su zbog toga patile.

I svima želim ugodnu nedjelju. Ne zaboravite, molim vas, moliti za mene. Dobar tek i do viđenja!